

XARXA

Creiem en un «Déu comunitat»

*Que sigui santificat el teu Nom, oh Déu Trinitat:
tu ets el nostre Pare,
tu ens mostrat el teu rostre en Jesucrist,
tu ets Esperit, ets Alè i ets Ventada,
tu poses ànima i dones ànim a les nostres vides.*

*Oh Déu, tres vegades Sant: obre el nostre cor
a la grandesa del teu misteri d'amor i comunió.*

*I ja que tu ets un «Déu comunitat»
i a nosaltres ens has fet a imatge teva,
fes que esmercem la nostra vida
a crear unitat i comunió al nostre voltant.*

*Que el teu Esperit faci de nosaltres
constructors d'aquella unitat i comunió
que nosaltres admirem en la Trinitat:
que no destrueixi o negui les diferències
sinó que les respecti, les valori i les integri
per tal que sigui més plena la nostra comunió,
i més rica la comunitat dels teus fills i filles.*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món». [Mt 28,16-20]

Salm responsorial 32

R/. Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. **R.**

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. **R.**

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. **R.**

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: L'essencial del Credo

Al llarg dels segles, els teòlegs cristians han elaborat estudis profunds sobre la Trinitat. No obstant això, força cristians dels nostres dies no aconsegueixen copsar què tenen a veure amb la seva vida aquestes admirables doctrines.

Sembla que avui necessitem sentir parlar de Déu amb paraules humils i senzilles, que toquin el nostre pobre cor, confús i descoratjat, i reconfortin la nostra fe vacil·lant. Necessitem, potser, recuperar allò essencial del nostre Credo per aprendre a viure'l amb alegria nova.

«Crec en Déu Pare, creador del cel i de la terra.» No estem sols davant dels nostres problemes i conflictes. No vivim oblidats. Déu és el nostre «Pare» estimat. Així l'anomenava Jesús i així l'anomenem nosaltres. Ell és l'origen i la meta de la nostra vida. Ens ha creat a tots només per amor, i ens espera a tots amb cor de Pare al final del nostre pelegrinatge per aquest món.

El seu nom avui és oblidat i negat per molts. Les noves generacions se'n van allunyant, i els creients no sabem encomanar-los la nostra fe, però Déu ens continua mirant a tots amb amor. Encara que visquem plens de dubtes, no hem de perdre la fe en aquest Déu, Creador i Pare, ja que hauriem perdut la nostra darrera esperança.

«Crec en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre». És el gran regal que Déu ha fet al món. Ell ens ha explicat com és el Pare. Per a nosaltres, Jesús mai no serà un home més. Mirant-lo a ell veiem el Pare: en els seus gestos en captem la tendresa i la comprensió. Hi podem sentir Déu humà, proper, amic.

Aquest Jesús, el Fill estimat de Déu, ens ha animat a construir una vida més fraterna i més feliç per a tothom. És el que més vol el Pare. Ens ha indicat, a més, el camí a seguir: «Sigueu compassius com el vostre Pare és compassiu.» Si oblidem Jesús, qui ocuparà el seu buit?, qui ens podrà oferir la seva llum i esperança?

Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida. Aquest misteri de Déu no és una cosa llunyana. És present al fons de cadascun de nosaltres. El podem percebre com Esperit que encoratja les nostres vides, com Amor que ens porta cap als qui pateixen. Aquest Esperit és el millor que hi ha dins nostre.

És una gràcia gran caminar per la vida batejats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. No ho hem d'oblidar. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

«Una persona que estima els altres per l'alegria mateixa d'estimar és un reflex de la Trinitat. Una família on s'estima i s'ajuden els uns als altres és un reflex de la Trinitat. Una parròquia on s'estima i es comparteixen els béns espirituals i materials és un reflex de la Trinitat» – Papa Francesc

---

11. L'Església com «la resta d'Israel» (continua)

Aquesta «resta d'Israel», que era una minoria a Babilònia on estava submergida en la civilització de l'imperi, i que era també una minoria dins la seva pròpia família jueva (eren els que no es van rendir), aquesta petita «resta d'Israel», tanmateix, Isaïes la reconeix com aquella a partir de la qual Déu reconstruirà el Temple, reconstruirà la nació i reconstruirà l'aliança, quan el Poble jueu torni de l'Exili (537 aC).

Aquesta petita «resta» del poble que torna de la captivitat i comença a reedificar el temple i tornar a practicar l'Aliança, aquesta minoria del poble que espera de cor la vinguda del Messies, lluny de plantejaments polítics i triomfals, i és fidel a l'Aliança des del cor: això és el que entenem de «resta d'Israel». No hi veien cap paral·lelisme amb l'Església d'avui, a Europa sobretot?

La pobresa d'aquesta «resta» significa simplement que no són els importants del poble, sinó els que no tenen cap poder ni cap influència, els que no esperen triomfar dels altres gràcies a Déu, i els que, en el més profund, esperen de Jahvè l'alliberament interior, la salvació, perquè se saben pobres, pecadors.

No és el mateix «ser resta» que «ser residu»

La «resta» és el que queda al final... i que es pot fer servir (o potser és el que es buscava). El «residu» no serveix de res, és per llençar. Aquest és el repte de les nostres comunitats cristianes d'avui: que esdevinguin «resta», per petita que sigui, que puguin connectar amb alguna cosa nova i deferent. Acabar com «residu» seria tant com dir: «L'últim que apagui el llum!» I això, mai de la vida! [PCM] *Continuarà*

A França creix amb força el baptisme d'adults

La nit de Pasqua es van batejar a les diòcesis franceses 7.135 adults, dels quals el 36% eren joves d'entre 18 i 25 anys. També es van batejar, de més a més, uns 5.000 nois i noies d'entre 11 i 18 anys. Tot plegat és un 31% més que l'any passat i un 120% més que fa deu anys. Per tant, més de 12.000 joves i adults van ser batejats a tot França durant la nit de Pasqua. Ha estat un creixement força homogeni en totes les diòcesis. Deu diòcesis han doblat el nombre de batejos, d'altres no han crescut tant. Totes les franges d'edat han augmentat sensiblement, però el creixement més fort ha estat entre els joves de 18 a 25 anys. De fet, aquests joves representen més d'una tercera part dels batejos adults (concretament un 36 %).

És interessant de constatar que a Bèlgica i Holanda s'estan produint fenòmens similars. No falten els qui interpreten aquestes dades com si d'un «renaixement catòlic» es tractés i fan repicar campanes. Certament, es un «renaixement», però no en el sentit en que ells es pensen: és la «petita Església» que està naixent. D'altra banda hi ha també els qui no saben dissimular el seu disgust perquè una Església, que ells donaven per morta i enterrada, comenci a donar aquests (petits) senyals de vida i de revifada. No en dubtem! És l'Esperit de Jesús el qui porta el timó de l'Església.

I a casa nostra què? Des de fa una colla d'anys, hi ha hagut cada any per Pasqua, a Catalunya entre 300 i 400 batejos d'adults. No tenim, però, dades actuals. □

Aquesta setmana ...

Diumenge, 26	FESTA de SANTÍSSIMA TRINITAT
Dilluns, 27	20.30 Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 28	19.00 loga- Harmonització Vital a ST
Dimecres, 29	9.00- 12.30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA</i> : <u>933 44 16 50</u>
Dijous, 30	19.00 loga- Harmonització Vital a ST
JUNY Dissabte, 1	10.30-12.00 Xerrada a la SALA CLARET (C/P. Claret, 45) sobre EL SINODE SOBRE LA SINODALITAT QUÈ S'HA FET? QUÈ SE'NS CONVIDA A FER? A càrrec de Mn. Enric Termes i Ferre , Vicari episcopal de la zona 1 de Barcelona i responsable del treball diocesà del Sínode. — <i>És una xerrada per als claretians, però és oberta a tothom qui vulgui!</i>
Diumenge, 2	FESTA DE CORPUS CHRISTI (Col·lecta serà per a Càritas)

Diàleg entre un nou convers i un amic incrèdul.

- De manera que t'has convertit a Crist?, —*Sí*
- Doncs sabràs moltes coses sobre Ell. Digues: a quin país va néixer? —*No ho sé.*
- A quina edat va morir? — *Tampoc no ho sé.*
- Sabràs, si més no, quantes paràboles va pronunciar? — *Doncs, no... No ho sé*
- La veritat és que saps ben poca cosa, per ser algú que diu haver-se convertit a Crist... — *Tens tota la raó. I jo mateix em sento avergonyit del poc que sé sobre Ell. Però sí que sé una cosa: Fa tres anys, jo era un embriac. Estava carregat de deutes. La meva família es desfeia a trossos. La meva dona i els meus fills temien com una pedregada el meu retorn a casa cada dia. Ara he deixat la beguda; no tenim deutes, la nostra llar és una llar feliç; els meus fills esperen amb ànsia l'hora que torno a casa cada vespre. Tot això ho ha fet Crist. I això és el que jo sé de Crist!*

Jesús és present a les nostres vides i continua canviant l'aigua de la nostra ira, dels nostres dubtes i de la nostra indiferència en el vi nou de l'alegria, la compassió i la reconciliació. (A. DE MELLO: *El cant de l'ocell*)

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34